

זונ' להדליק נר של יום היכיפוריים היא ברכה שנאמרת רק **פעם אחת בלבד בכל שנה**, ותו לא.

ברכת הבנים

טרם שהולכים לבית-הכנסת מברכיהם האבות את הבנים. שכן מצינו באבות העולם, שבידכו את בניהם לפני מותם, לפי אותה שעה נתעלו בקדושה יתרה. כך בערב יום היכיפוריים קודם שהולכים לבית-הכנסת, **בשם תפניהם מעסקי העולם**, ונכנסים לטהר עצם בקדושה יתרה, **אחר החכמתו** מברכיהם את הבנים, והקדוש-ברוך-הוא שומע ברכתם.

אצל יצחק אבינו, קודם שבירך את יעקב, כתוב (בראשית כ"ז א'): "ויהי כי-זkan יצחק ותכהין עיניו מראות". ואף אצל יעקב קודם ברכתו לישע ולבניו, נאמר (שם, מ"ח י'): "וועני ישראל כבדו מזקן". להודיעך, כאשר אדם בא לברך את בניו, יעוזם עיניו שלא יראה בהם שמא פסול.

ובמה מברכיהם אותם? שיחתמו לחיים טובים, ויזכו לעבד את ה' בלבב שלם, וילכו בדרך טובים, ויחזקו לבם בתורה. כי באותה שעה אימת יום-הדין עליהם, והדברים עושים רושם ונכנסים ללב.

והנוסח שאנו מברכין, כך הוא: "ישימך אלקים כאפרים וכמנשה. ויהי רצון מלפני אבינו شبשימים, שיתן בלבך אהבתו ויראתו, ותהיה יראת ה' על פניך כל ימי חייך שלא תחטא, ויהיה חשוך בתורה ובמצוות, עיניך לנוכח ביתו, פיך ידבר חכמות, ולבך יהגה אימונות.

ידיך יהיו עוסקות במצוות, רגליך ירצו לעשות רצון אביך شبשימים. ויתן לך בנים ובנות צדיקים וצדיקות, עוסקים בתורה ובמצוות כל ימיהם, ויהי מקורך ברוך, ויזמין לך פרנסתך בהיתר ובנהת ובריווח, שמתחת ידו הרחבה, ולא על ידי מתנתבשר ודם – פרנסה שתהייה פניו.